

Il piccolo Eracle e i serpenti (Theocr. 24, 13-59)

ἄμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος
Ὠρίωνα κατ' αὐτόν, ὃ δ' ἀμφαίνει μέγαν ὦμον,
τᾶμος ἄρ' αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος Ἥρη
κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας
ῶρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδόν, ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυράων
εἶκεν, ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα.
τῷ δ' ἐξελιθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω
αἰμοβόρους ἐκύλιον: ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
ἐρχομένοις λάμπεσκε, βαρὺν δ' ἐξέπτυσον ἰόν.
ἀλλ' ὅτε δὴ παίδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἦνθον,
καὶ τότε ἄρ' ἐξέγροντο, Διὸς νοέοντος ἅπαντα,
Ἄλκμήνας φίλα τέκνα, φάος δ' ἀνά οἶκον ἐτύχθη.
ἦτοι ὄγ' εὐθύς ἄυσεν, ὅπως κακὰ θηρί' ἀνέγνω
κοίλου ὑπὲρ σάκεος καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας,
Ἰφικλῆης, οὐλὰν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν,
φευγέμεν ὀρμαίνων: ὃ δ' ἐναντίος εἶχετο χερσὶν
Ἡρακλέης, ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῶ,
δραξάμενος φάρυγος, τόθι φάρμακα λυγρὰ κέκρυπται
οὐλομένοις ὀφείσσειν, ἃ καὶ θεοὶ ἐχθαίροντι.
τῷ δ' αὖτε σπείραισιν ἐλίσσέσθην περὶ παῖδα
ὀψίγονον γαλαθηνόν, ὑπὸ τροφῶ αἰὲν ἄδακρυν:
ἄψ δὲ πάλιν διέλυον ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας,
δεσμοῦ ἀναγκαίου πειρώμενοι ἔκλυσιν εὐρεῖν.
Ἄλκμήνα δ' ἐσάκουσε βοᾶς καὶ ἐπέγρετο πράτα:
 'Ἄνσταθ' Ἀμφιτρύων: ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκνηρόν:
ἄνστα, μηδὲ πόδεσσιν ἐοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης.
οὐκ αἰεὶς, παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον αὐτεῖ;
ἦ οὐ νοεῖς, ὅτι νυκτὸς ἄωρί που, οἱ δέ τε τοῖχοι
πάντες ἀριφραδέες, καθαρᾶς ἄπερ ἠριγενείας;
ἔστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔστι φίλ' ἀνδρῶν.'
 'Ὡς φάθ'. ὃ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῳ κατέβαινε πιθήσας:
δαιδάλεον δ' ὥρμασε μετὰ ξίφος, ὃ οἱ ὕπερθεν
κλινηρὸς κεδρίνου περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο.
ἦτοι ὄγ' ὠριγνᾶτο νεοκλώστου τελαμῶνος,
κουφίζων ἐτέρα κολεὸν μέγα, λώτινον ἔργον.

ἀμφιλαφῆς δ' ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνας:
δμῶας δὴ τότε ἄυσεν ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας:
'οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἅπ' ἐσχαρεῶνος ἐλόντες,
δμῶες ἐμοί, στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνακόψατ' ὀχῆας.'
'ἄνστατε δμῶες ταλασίφρονες, αὐτὸς ἀυτεῖ.'

Ἡ ῥά γυνὰ Φοῖνισσα μύλαις ἐπι κοῖτον ἔχουσα.
οἱ δ' αἶψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι
δμῶες: ἐνεπλήσθη δὲ δόμος σπεύδοντος ἐκάστου.
ἦτοι ἄρ' ὡς εἶδοντ' ἐπιτίθιον Ἡρακλῆα
θῆρε δύω χεῖρεςσιν ἀπριξ ἀπαλαῖσιν ἔχοντα,
συμπλήγδην ἰάχησαν: ὁ δ' ἐς πατέρ' Ἀμφιτρύωνα
ἐρπετὰ δεικανάασκεν, ἐπάλλετο δ' ὑψόθι χαίρων
κουροσύνα, γελάσας δὲ πάρος κατέθηκε ποδοῖν
πατρὸς ἐοῦ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.